

editar el present
de vincle d'unió
quatre-cents que
se fem possible

última cosa que
cella i cella, ha
sortir al carrer.

n que el nostre
dio oberta, ens
que les quatre
estudis ens pro-
via, i per aixó
etmanes varem
" i varem in-
del nostre mag-
ar. I la veritat
: molt.

estudis impro-
lts amics, (dels
el micro i dels
també ens visi-
que com que
passaren molta
t augmentarem

la família amb nous socis.

Aquesta primera sortida al carrer, va acabar en una situació d'aquelles estranyes que comentavem al principi. Després de mesos i mesos sense que caigués una sola gota d'aigua, Sant Pere ens va obrir l'aixeta i es va passar a ploure. Aixó si, varem necessitar més de dues hores per montar la parada, però en cinc minuts escassos la desmontarem.

I com que l'experiència sembla que va agradar a tothom, i la pluja no ens espanta, tornarem aviat a fer una altre excursió i totes les que facin falta.

I és que si algú va dir que la fe mou muntanyes, nosaltres afegim que la il·lusió trenca barreres.

Andreu de Sentmenat.

